

CENA NUMERU

15 gr.

PRENUMERATA:
Miesięcznie we Lwowie 3 zł 30 gr., kwartalnie 9 zł 40 gr., z dostawą do domu i w całej Polsce z przesyłką pocztową 3 zł 60 gr., kwartalnie 10 zł 20 gr., zagranicą miesięcznie 5 zł 50 gr., kwartalnie 16 zł.

KURJER LWOWSKI

wychodzi codziennie o godzinie 6 rano.

Redakcja i Administracja
ul. Ossolińskich 15
Telefon redakcji 32-19, w nocy 29-19.
Telefon administracji 19.
Konto PKO 140.561.
Adres dla telegramów: Kurjer Lwowski, Lwów.
Rękopisów nie zwraca się.
Redaktor naczelny przyjmuje: od 5-6 po południu.

W świetle rozprawy i wyroku.

Jeden z najwybitniejszych członków palestry lwowskiej użył nam po procesie, który dziś się zakończył, garść uwag, które zapewne wzbudzą duże zainteresowanie naszych Czytelników.

Red.

Lwów, 18 sierpnia.

Proces Jaegera, a właściwie Mykytyna i tow., trzymał w napięciu opinię publiczną przez kilka tygodni. Sam fakt oszczerstwa i fałszywych zeznań nie uzasadniał tego zainteresowania, pochodziło ono stąd, że w procesie tym postawiono ze strony władz prokuratorskich tezę, jakoby uknuto formalny spis, ażeby w celu ratowania Steigera wprowadzić w błąd sądy.

Ze strony zaś obrony postawiono tezę, że niedopisanie władz policyjnych i prokuratorskich we Lwowie spowodowało konieczność ingerencji czynnika prywatnego obywatelskiego w sprawę, która była przedmiotem dochodzeń sądowych. Obwinieni bowiem (poza Mykytynem) tłumaczyli się, że powzięwszy wiadomość, iż istnieje ktoś, co twierdzi, że ma dane o tem, kto był sprawcą zamachu na Prezydenta Rzpltej, donieśli o tem natychmiast szefowi policji kryminalnej i że ten zlekceważył to doniesienie, ufny w to, że jego dowody odnośnie do Steigera są niewątpliwe.

To negatywne zachowanie się władzy bezpieczeństwa spowodowało, wedle obrony obwinionych, ich bezpośrednią ingerencję, oddanie sprawy detektywowi pryw., konieczność ofiarowania nagrody donosicielowi i t. d.

Wyrok uwalniający wszystkich obwinionych usunął i unicestwił koncepcję oskarżenia na temat zmowy i spisku w celu zatarcia prawdy. Wyrok sądu ustalił bowiem, że ci oskarżeni działali w dobrej wierze, ustalili, że mieli dostateczne podstawy do wierzenia, że Mykytyn coś wie o sprawie zamachu, że skoro władze policyjne zawiodły, mieli moralne prawo w drodze samopomocy dążyć do wykrycia prawdy.

Władze śledcze i prokuratorskie nie doceniły tego momentu — i idąc potem na lep matactw i kręactwa Mykytyna, spowodowały nieporozumienie, którego rezultatem było bezzasadne oskarżenie o spis.

Oskarżenie nader ciężkie, które świadczyłoby smutnie o stanie moralnym pewnej części społeczeń-

Krwawe demonstracje antyżydowskie w Wiedniu

z powodu otwarcia kongresu sjonistycznego. Rannych 19 demonstrantów i 21 policjantów. 132 osoby aresztowane.

Wiedeń, 18. 8. (PAT.) Wczorajsze demonstracje antysemitki miały miejscami charakter bardzo gwałtowny. W 2 kawiarniach na przedmieściu wybito szyby. Demonstracji strzeżali do policji, która aresztowała 106 osób. U aresztowanych znaleziono broń. Pogotowie ratunkowe opatrzyło 19 rannych demonstrantów. Liczba rannych policjantów jest również znaczna. Tłum obrzucił kamieniami 2 uczestników kongresu sjonistycznego pochodzących z Holandji.

Dzienniki wieczorne podają, że liczba aresztowanych wynosi 132. — Prócz 19 demonstrantów, zranionych zostało również 21 policjantów. Prasa liberalna ubolewa, że demonstracje antysemitki podkopią reputację Wiednia zagranicą. „Die Stunde“ twierdzi, że dla stłumienia ewentualnych dalszych rozruchów powołano do Wiednia oddziały wojskowe z prowincji. Urzędowo zaprze-

stwa żydowskiego, gdyby było prawdziwe.

Wyrok ustala jednak dobrą wiarę tych ludzi. Tem samym wyrok stwierdza niedopisanie władz śledczych, a szczególnie policji, stwierdza niezorientowanie się organów prokuratorskich w sprawie, jednym słowem stwierdza, że nasze władze policyjne — wykonawcze zawiodły na całej linii. W świetle rozprawy i wyroku okazuje się jasnym, że gdyby policja kryminalna, otrzymawszy doniesienie, bez zwłoki i serjo urzędowała — nie byłoby przyszło do całej tej afery.

Konsekwencja wyroku być musi ingerencja władz nadzorczych, ażeby wprowadzić tutejszą policję kryminalną na odpowiednie praworzędne tory, tak, aby podobne zlekceważenie obowiązków nie mogło się powtórzyć.

W toku procesu poddano wielostronnej krytyce stosunki w sądzie, a to poczynając od działalności organów śledczych, skończywszy na stosunkach personalnych kolegium sędziowskiego tuż sądu okręg. karne-

Chroniac się od przesady i gene-

czają stanowczo tej wiadomości. — Prasa prawicowa atakuje policję za bezwzględne postąpienie z demonstrantami i żąda ustąpienia kanclerza Rahmeka.

Demonstranci usiłowali wczoraj w pobliżu Burgteatru zbudować barykady z ławek i strzelali z rewolwerów do samobodów. W licznych kawiarniach wybito szyby.

Na dziś zapowiadają narodowcy niemieccy ponowne demonstracje. Policja poczyniła wszelkie przygotowania. Budynek domu koncertowego, gdzie ma się odbyć kongres przeszukano dokładnie w obawie przed bombami. Kierownicy kongresu oświadczają, że program kongresu, mimo demonstracji nie będzie zredukowany. Na kongres przybyło 300 członków i kilka tysięcy gości. W Ionie kongresu zorganizowała się radykalna opozycja, na czele której stoją poseł Grynbaum, poseł Waldmann i inżynier wiedeński Stricker.

ralizowania, należy stwierdzić jednak, że ujawniano niestety sporo niewłaściwości, które rzucają cień pewien na jasną kartę naszego sądownictwa.

Nie wątpimy, że tak Prezydium apelacji, jak i Ministerstwo sprawiedliwości zwrócą baczną uwagę na te uchybienia i przez wprowadzenie odpowiednich zmian personalnych w tym sądzie postarają się o zapewnienie temu sądowi tej powagi, w jaką sądy uzbroidła nasza konstytucja.

Sądownictwo — to obok Sejmu, Senatu i Prezydenta Rzpltej — filar i fundament praworządności Państwa naszego.

Niedomagania nawet — które zresztą tu i ówdzie muszą wystąpić — nie zachwleją zaufania do sądownictwa, o ile nie będą tuszowane, lecz z chwilą ujawnienia natychmiast i bezwzględnie usuwane. Szczególniej niebezpieczne dla powagi sądu jest podejrzenie partyjności. Przez odpowiednie zmiany personalne, nawet pozory, dające powód do tego rodzaju podejrzeń, powinny być usunięte.

Wyniki dalekiej podróży min. Skrzyńskiego.

Warszawa, 18. 8. (AW). Dziś w południe min. Skrzyński przyjął przedstawicieli prasy warszawskiej i oświadczył im m. i.:

Celem podróży była danie wyrazu wdzięczności Ameryce. Objawy tej wdzięczności były bezinteresowne, gdyż nie wiąże nas dziś z Ameryką żaden interes materialny.

Idealne sympatie wzajemne obu krajów są bardzo silne i ujawniły się znakomicie w czasie pobytu ministra w Stanach Zjed. Społeczeństwo amerykańskie na każdym kroku dawało wyraz swych sympatii dla Polski. Sfery urzędowe tak samo. Wroga Polsce propaganda niemiecka załamana się. Niemcom nie udało się ukuć broni propagandowej przeciw Polsce ani w sprawie opłatomów, ani w chwili spadku kursu złotego. Spraw finansowych nie poruszano. Minister znalazł jednak wiele sympatii gospodarczych dla Polski w amerykańskich kołach finansowych.

O rozmowie z Briandem, min. Skrzyński nadmieniał, że podstawą ujednostajnionego stanowiska Francji i Anglii są następujące zasady: 1) pakt bezpieczeństwa nie mogą naruszać jakichkolwiek zobowiązań traktatowych, lecz muszą je wzmacniać, 2) wszystkie środki zabezpieczenia pokoju w Europie muszą być zastosowane jednocześnie.

Notowania giełdowe.

Dolar w wolnym obrocie w Warszawie dnia 18. 8. — 5.75 zł.

Dolar w wolnym obrocie we Lwowie dnia 18. 8. — 5.66 zł.

Zurych urzędowy: Warszawa 87.00. N. Jork 5.155. Londyn 25.04 i siedem ósmych. Paryż 23.95. Wiedeń 72.575. Praga 15.27. Włochy 18.5125. Belgia 23.075. Holandia 207.60. Oslo 95.50. Sztokholm 138.55. Hiszpanja 74.24. Bukareszt 2.65. Berlin 122.70. Belgrad 9.22.

Pogłęda nowojorska: Warszawa 17.70. Londyn 4.85 i siedem ósmych. Paryż 4.6375. Wiedeń 14.06. Praga 2.96 i jedna ósma. Włochy 3.58. Belgia 4.425. Budapeszt 14.12. Szwajcaria 19.41. Holandia 40.27. Oslo 18.49. Kopenhaga 22.93. Sztokholm 26.88. Hiszpanja 14.42. Bukareszt 0.5175. Berlin 23.81. Belgrad 1.795.

V Międzynarodowe Targi Wschodnie we Lwowie od 5 do 15 września 1925 r.

Przykre dysonanse.

We wczorajszym numerze poda-
liśmy treść listu, wystosowanego
swego czasu przez Marszałka Józefa
Piłsudskiego do ministra spraw
wojsk. gen. Sikorskiego. Równocze-
śnie przytoczyliśmy też, roze-
ślany za pośrednictwem PATA, ko-
munikat oficjalny kancelarii gabinet-
owej p. ministra spraw wojsk., w
którym przytoczono list gen. Sikor-
skiego, będący odpowiedzią na opu-
blikowany list Pierwszego Marszałka
Polski, oraz umieszczono wyja-
śnienie dotyczące innych zarzutów,
postawionych przez Marsz. Piłsud-
skiego ministrowi spraw wojsko-
wych.

Zarówno opublikowany obecnie
przez samego Marszałka Piłsud-
skiego, list do generała Sikorskie-
go, jak też i odpowiedź p. ministra
przytoczona we wczorajszym ko-
munikacie oficjalnym, są **dokumen-
tami starszej już nieco daty**, bo po-
chodzą one jeszcze z początków
roku 1924, t. j. mniej więcej z okre-
su poprzedzającego pojawienie się
na terenie sejmowym projektu u-
stawy o organizacji najwyższych
władz wojskowych, **Projektu doo-
koła którego rozgorzały niebawem
pełne zacietrzewienia walki ugrupo-
wań i koterii sejmowych.**

Bez względu na to, że się stało, że
stopień napięcia i **forma tych walk
wykoszławiła znaczenie, a przykry
rozgwar sejmowych dyskusji, za-
prawionych mocno osobistym po-
smakiem, zagłuszył zasadniczy ton
tej sprawy, posiadającej niezwykłą
dla Państwa doniosłość, bo izwła-
zamej z podstawowymi założeniami
przyszłej obrony narodowej.**

Jeszcze gorzej stało się, że walka
ta ze wszystkimi swymi niepotrze-

bnymi należytościami przeniosła się
z gmachu sejmowego na **szerszą a-
renę społeczną, a już najgorzej, że
w wir jej wciągnięte zostały osoby,**
które z racji czyto swych niezwy-
kłych zasług dla Państwa, czy też
z racji swych wybitnych talentów
wojskowych i politycznych, jako je-
dnostki o **wysokim autorytecie pu-
blicznym, powinny były — dla do-
bra samej sprawy — zająć raczej
rozjemcze stanowisko.**

Oddawna już nie jest dla nikogo
tajemnicą, że **poglądy najwyższego
stopniem i zasługami oficera armii
polskiej Marszałka J. Piłsudskiego,**
oraz **zapatrywania obecnego mini-
stra spraw wojskowych gen. Sikor-
skiego, w kwestji organizacji naj-
wyższych władz wojskowych, róż-
nią się zasadniczo.** Nie mniej jednak
dla nikogo chyba nie ulega wątpli-
wości, że tak pożądane przez ogół
a nawet bezwzględnie konieczne
**wyrównanie różnic w poglądach
tych dwu autoratywnych osobisto-
ści wojskowych, dokonać się może
na płaszczyźnie zupełnie innej, ani-
żeli polemika publiczna i rewelacje
prasowe.**

Istnieją dokumenty, których war-
tość oceni kiedyś w przyszłości hi-
storyk, wyciągając z nich odpow-
iednie wnioski. Dokumenty te dziś,
z wyższej racji stanu, nie powinny
stanowić materiału publicystyczne-
go, albowiem wywołują one dyss-
onanse szkodliwe nieraz dla spraw
spraw pierwszorzędnej wagi.

Gorącym życzeniem zrównowa-
żonej polskiej opinii publicznej jest
więc jak najszybsze usunięcie tych
zgrzytów wywołanych przez pole-
mikę.

T. H.

Armja czerwonych maszeruje na Toruń.

Drugie manewry polskiej armji na Pomorzu.
Wojska niebieskich cofają się.

Piątkowo, 18. 8. (PAT.) Założenie
manewrów pomorskich ma charak-
ter podobny do manewrów wołyń-
skich. Opiera się na tem, że **silna
armja czerwonych wyszedłszy z re-
jonu Iławy dąży do zajęcia wężła
toruńskiego i utrzymania wyjścia
przez Wisłę na południe.**

Po stronie niebieskich grupa ope-
racyjna Torunia otrzymała rozkaz
zachowania w swoich rełkach **pre-
prawę przez Wisłę w rejonie Toru-
nia i zapewnienia w ten sposób
przyszłych działań ofensywnych
niebieskich.**

Grupa ta, która na razie nie jest
jeszcze w całości skoncentrowana
**wysunęła przed pole toruńskie od-
dział, którego zadaniem jest prze-
szkolenie w posuwaniu się nie-
przyjaciela w czasie 18 do 20 sier-
pnia t. j. do chwili ukończenia kon-
centracji niebieskich na linii obron-
nej Chełmno—Chełmża i Struga
Rychnowska.**

Na tle tej sytuacji ogólnej przed-
miotem manewrów jest **ofensywa
czerwonej armji dywizji piechoty
Nr. 14, 63 i 67 i przeciwdziałanie
oddziałowi niebieskich składające-
mu się z pułku piechoty Nr. 61.**

Dzisiaj nad ranem **przybyły do
Kowalewa 3 pociągi specjalne z kte-
rownictwem manewrów, generalicją
polską i przedstawicielami prasy.**
Równocześnie z Częstochowy przy-
byli także osobnym opociągiem go-
ście zagraniczni, których powitał na
dworcu **wojewoda Wachowiak.**

Podkreślił on w swem przemó-
wieniu, że **odwiecznie polska ziemia
pomorska licząca dzisiaj 85% Pola-
ków, jest dumna, iż może powitać
dzisiaj swą armję narodową, która
nie jest armją podbojów, lecz armją
utrwalania pokoju.** Następnie powi-
tał wojewoda gości zagranicznych.
Po dalszych powitaniach wyjechało
samochodami na pierwszy punkt ob-
serwacyjny koło Piątkowa. **Czer-
woni posuwając się trzema kolum-
nami rozpoczęli o świcie marsz za
linją niebieskich (Radwińska, Lipni-
cka i Owieczkowo). O g. 8 uka-
zały się pierwsze linie tyrańskie.
Niebiescy cofają się na Piątkowo.**
O godz. 10 rano udano się na nastę-
pny punkt obserwacyjny.

BOHATERSKIE SZCZĄTKI.

Warszawa, 18. 8. (AW.) Donoszą
z Wilna, że na górze Boufałlawej
natrafiono na kości ludzkie, które
prawdopodobnie należały do ofiar
rozstrzelanych przez Murawiewa w
czasie powstania w r. 1863.

CZESI URZADZAJĄ RÓWNIEŻ MANEWRY KAWALERYJSKIE.

Praga, 18. 8. (AW.) W okolicach
Koszyce odbędą się w przyszłym ty-
godniu wielkie manewry kawalerji
czeskiej z udziałem rezerwistów, a
mianowicie roczników z czasów
powstania państwa czeskiego. Są to
pierwsze manewry kawaleryjskie
armji czeskiej. W sobotę i niedzielę
odbyły się przedmanewrowe kon-
kursy hippiczne w Koszycach.

Pobożne życzenia rozwiązania Sejmu.

Wybory najpóźniej na wiosnę.

(Od naszego korespondenta).

Warszawa, 18 sierpnia.

Wedle poufnie kolportowanych
pogłosek „Piast“ zmierza do **roz-
wiązania Sejmu i rozpisania nowych
wyborów, najpóźniej z wiosną p. r.**

Hasłem wyborczym „Piasta“ bę-
dzie przedewszystkiem „jego“ re-
forma rolna, którą się również po-
sługiwać będą inne stronnictwa
chłopskie. „Wyzwolenie“ i „Nieza-
leżna Partja Chłopska“ pójdą do
wyborców z dosadną krytyką usta-
wy o reformie rolnej.

W każdym więc razie należy się

liczyć z ewentualnością bliskiego
rozwiązania Sejmu i nowymi wybo-
rami. Problemy te — pozornie roz-
pałają wszystkie stronnictwa sejm-
owe. Żadne jednak z tych, które
szczerze się odnoszą do tych zasad-
niczych zagadnień, nie chce jeszcze
obecnie dać inicjatywy, chociaż
chcieliby się zmierzyć z opinją mas
wyborczych. Jednakowoż dość lic-
ni są także i tacy, którzyby woleli
nie ryzykować swoich mandatów
pod gilotyną wyborczą.

Nie zalegać z podatkami.

Od 1. września rozpocznie się egzekwowanie zaległości.

Warszawa. (Tel. wł.) Minister-
stwo skarbu wezwało Izby skarbo-
we oraz urzędy podatkowe do
szybkiego uregulowania zaległych
podatków gruntowego i majątko-
wego. Z dniem 1 września rozpo-
czną się **energiczne egzekucje** Po-
datek majątkowy dla płatników za-
liczonych do II i III grupy będzie
ściągany z całą stanowczością.

Co do podatku przemysłowego,
przestrzegany ma być ściśle obo-

wiązek miesięcznych wpłat podat-
ku obrotowego, bez prolongat i roz-
kładania na raty.

Zaległości w podatku przemyślo-
wym za czas ubiegły, winny być
uregulowane w najbliższym czasie,
w każdym zaś razie **przed terminem
płatności podatku za I półrocze.**

Zaległości podatkowe będą egze-
kwowane przedewszystkiem u tych
płatników, którzy **zalegają kwotę
ponad 100 złotych.**

Warszawie grozi ogólny strajk robotników.

Warszawa, 18. 8. (AW.) „Przeg.
Wiecz.“ donosząc o strajku zazna-
cza, że **położenie zaostrzyło się, gdyż
obydwie strony nie przyjęły warun-
ków nawzajem sobie przedstawio-
nych. Robotnicy obniżyli już swe
żądania o 20%, pragnąc uzyskać o-
gólem 30% podwyżki.** Jest to ich
żądanie ostateczne. W przeciwnym
razie **robotnicy grożą strajkiem,** któ-
ry objąłby także i pokrewne gałęzie
przemysłu, a nawet pracowników

komunalnych instytucji użyteczno-
ści publicznej jak gazowni, tramwa-
jów elektr., robotników mięsnych,
solżywczycy itd. **Pracodawcy zga-
dzają się tylko na 5%. W razie zaś
gdyby rząd wstrzymał udzielanie
kredytów przemysłowych, pracoda-
wcy nie zgodzą się nawet na 5%.**
Przemysłowcy żądają również aby
robotnicy zdecydowali się do 20
sierpnia, bo inaczej cofną swe wa-
runki.

Dymisja prezesa

żydowskiego Koła sejmowego.

Warszawa. (Tel. wł.) Z Wiednia
donoszą, że **przybyły na kongres
sjonistów prezes Koła żydowskiego,
poseł dr. Reich, oświadczył, że po
kongresie zamierza wyjechać na
czas dłuższy do Ameryki i że zre-
zygnuje ze stanowiska prezesa Ko-
ła.** Donosząc o tem, organ sjonistów
warszawskich „Nasz Przegląd“, a-

**takuje posła Reicha, pisząc, że „w
fakcie tym należy się dopatrzeć
pierwszego objawu bankructwa po-
lityki, opartej na t. zw. ugodzie
„polsko - żydowskiej“.**

Rozłam między sjonistami war-
szawskimi a małopolskimi zaryso-
wał się bardzo widocznie.

WIELKIE MANEWRY FLOTY JAPONSKIEJ.

Londyn, 18. 8. (AW.) W tych
dniach mają się odbyć na Oceanie
Spokojnym wielkie manewry floty
japońskiej, w których weźmie u-
dział 50 okrętów wojennych. Mane-
wry mają być manifestacyjną odpo-
wiedzią na odwiedziny floty ame-
rykańskiej na wyspach Hawajskich.

GROŹNY WYBUCH WULKANU.

Paryż, 18. 8. (PAT.) WBK. „Ma-
tin“ donosi z Aten, że **wybuch wul-
kanu na wyspie St. Torin wbrew o-
czekiwaniom przybrał większe roz-
miary. Również na miasto Tyra
spadł deszcz popiołu. Nie zachodzi
jednak bezpośrednie niebezpieczeń-
stwo dla mieszkańców. Wskutek
wybuchu otworzył się nowy krater
o średnicy 200 metrów.**

Sprawozdanie min. Skrzyńskiego

Dziś się odbędzie posiedzenie Ko-
mitetu Politycznego Rady min., na
którem min. Skrzyński zda sprawę
ze swej podróży do Stanów Zjedno-
czonych. (AW.)

O CZEM MÓWIŁ BRIAND Z CHAMBERLAINEM.

Wiedeń, 18. 8. (PAT.) „Allg. Ztg.“
donosi z Londynu, że rokowania
między Briandem a Chamberlainem
dotyczyły nie tylko paktu gwaran-
cyjnego lecz także szeregu innych
kwestji a mianowicie **sprawy Mos-
sulu, Chin i polityki rosyjskiej.**
Chamberlain, jak twierdzi dalej ko-
respondent dziennika, miał przyrzec
Francji **poparcie dyplomatyczne w
zamian za jej zgodę na politykę ro-
syjską Anglii i obietnicę skłonienia
Polski do wzięcia udziału w tej po-
lityce.**

Wyrok w sprawie Jaegera i towarzyszy.

Mykytyn skazany na 6 lat ciężkiego więzienia. Inni uwolnieni.

Lwów, 18 sierpnia.

(b) Rozprawa, która się wczoraj zakończyła, w zarodku już mając pełne cechy sensacyjności, zmieniała w przeciągu sześciogodniowego trwania, bo od 8 lipca do 14 sierpnia — wiele razy swój kierunek i za każdym razem nagle, nieprzewidywalnie, sensacyjnie.

I tak w pierwszym rzędzie zwróciły uwagę zeznania Mykytyna.

Mykytyn, jako obwiniony o zbrodnię oszczerstwa, rzuconego na Stefana Pańczyszyna i Stefana Fidyka (obwiniając ich o wykonanie zamachu na P. Prezydenta, w dniu 5 września 1924 r.) oraz o oszustwo przez złożenie fałszywych zeznań w sądzie — bronił się w śledztwie tem, że Kornhaber, Jaeger, Glaserman i Dwornicki do czynów tych go namówili. Przed sądem Mykytyn odwołuje swoje zeznania, złożone w śledztwie i twierdzi, że zostały one wymuszone na nim. Sensacja!

Oskarżeni: Kornhaber, Jaeger i Glaserman idą wprawdzie po linii swych zeznań w śledztwie, ale skarżą się na niewłaściwość w śledztwie. — Napężenie wzrasta!

Oskarżony Dwornicki nie narzeka wprawdzie na wymuszenia, jednak — podejrzewając sędziego śledczego o złą wolę — zeznał inaczej, aniżeli powinien był i dlatego zeznania odwołuje.

Dalej, świadkowie, mniej lub więcej ważni, mniej lub więcej zainteresowani, zeznający z mniejszą lub większą premedytacją. Tysiące pytań i tysiące sprzecznych odpowiedzi. Kilkadziesiąt niedopuszczonych wniosków, kilkaset uchylonych pytań. Agresywne stanowisko obrony, nagany, grzywny. Incydent za incydem i wreszcie owo nieugięte stanowisko Trybunału.

Poza tem wszystkim imponująca była jednak postawa przewodniczącego Frankego, który sam jeden po-

trafił ujarzmić takich obrońców, jak dr. Grek, dr. Dwornicki, dr. Landau, dr. Pieracki, dr. Głuszkiewicz i inni, który jednym małym słowem potrafił sparaliżować wszelkie nadludzkie wprost wysiłki obrony, zdążające do zburzenia całego gmachu oskarżenia.

Wchodzi wreszcie Pańczyszyn, który do tych cech sensacyjności i napężenia dodaje jeszcze cechę niesamowitej jakiejś tajemniczości.

Trybunał, chwilowo w swej stanowczości zachwiany — wraca do równowagi i tem energiczniej, tem szybciej zdąża do końca. Ta szalona galopada wyprowadza obronę z równowagi. Budzi się niebywała polemika, zjadliwe wywody i demonstracyjne wnioski.

Zażarta walka między obroną i prokuratorem wraz z jego naśladowcą, dr. Hankiewiczem, który oszłomiony nowym swem „stanowiskiem“, zapędza się w dżungle nieologizmów i efektu.

Wreszcie owo **orzeczenie się przez obronę końcowych wywodów.**

Wszystko to razem wzięte, złożyło się na jakąś dziwną całość, na jakiś labirynt, który mógł najcięższego prawnika bezwzględnie dezorientować.

A jednak rozprawa ta mogła być dla wielu prawników uniwersyte-tem. Rozprawa ta może niejednego oskarżonego nauczyć bronić się i niejednego prokuratora oskarżać.

Rozprawę zakończono i zapowiedziano wyrok. Domysły na temat wyroku krzyżowały się w najrozmaitszych kierunkach.

Przyszłi oczekiwany dzień dzisiejszy.

Ulicę Batorego obstawiono silnymi oddziałami policji. Ruch kołowy zamknięto, a przechodniów u wszystkich wejść do tej ulicy ściśle kontrolowano. O g. 9 otwarto bramę są-

du i poczęto wpuszczać li tylko uprawnionych ściśle za biletami.

O g. 9.15, przy wypełnionej po brzegi sali, zebrał się Trybunał. — Wśród publiczności można było zauważyć, prócz rodzin oskarżonych, ojca Pańczyszyna i oczywiście Państwówkę.

Wreszcie przy niebywałym napięciu przewodniczący wypowiada sakramentalne: „W imieniu Rzeczypospolitej...“ i ogłasza następujący wyrok: **Mikołaja Mykytyna uznaje się winnym zbrodni oszczerstwa i oszustwa, za co skazuje się go na 6 lat ciężkiego więzienia z obostrzeniami, tudzież na ponoszenie kosztów, z rozprawą związanymi. — Pozostali oskarżeni, a to: Kornhaber, Jaeger, Glaserman i Dwornicki zostali od winy i kary uwolnieni.**

Niebywałe wrażenie na sali — urywane szeptki, szmery — wreszcie hałas.

Osk. Mykytyn wysłuchał wyroku spokojnie, a nawet ze znaczącym uśmiechem na ustach.

Prokurator się nie oświadczył. — Dr. Głuszkiewicz zaś imieniem osk. Mykytyna zgłosił zażalenie nieważności.

Po odczytaniu przez przewodniczącego motywów wyroku, oskarżeni dla uniknięcia jakichkolwiek demonstracji opuścili pojedynczo gmach sądu.

Na ulicach jeszcze do późnego popołudnia zbierały się grupki „gadulskich“, omawiających ów niespodziewany rezultat.

Drobne wiadomości.

Painleve wygłosi na otwarciu sesji genewskiej dłuższą mowę o sytuacji we francuskiej polityce zagranicznej. Painleve będzie brał udział w posiedzeniu genewskim jako członek delegacji franc. (FAT).

W bojowym zapale. Na manewrach sowieckich w Kojdanach część wojsk przeszła do ataku na bagnety, których zaczęto używać naprawdę. 6 żołnierzy zabitych, 17 rannych. (AW.)

Z posiedzenia delegatów Rady miejskiej.

Lwów, 18 sierpnia.

(d.) Do małej sali posiedzeń magistratu wchodzi powoli i ze znacznym opóźnieniem panowie delegaci Rady miejskiej. Ten i ów ziewa. **Poznać, że to posiedzenie wakacyjne.** Siadają zgodnie dookoła zielonego stołu, rozmawiając głośno o różnych troskach. Tymczasem referent jeden, drugi i trzeci, cichutko i monotonnie odczytuje swój elaborat, poczem po małej sali rozchodzi się tubalny głos ojca ojców miasta, pana prezydenta Neumanna: **otwieram dyskusję.** Jednak rajcy nie mają ku temu najmniejszej ochoty. Przykładnie podnoszą prawice na znak zgody, poczem padają sakramentalne słowa p. prezydenta: **uchwalone**, a w końcu: **posiedzenie zamknięte.**

Na wczorajszym posiedzeniu delegatów Rady miejskiej uchwalono na wniosek radcy Murzyńskiego udzielić pozwolenia na nadbudowę trzeciego i czwartego piętra w domu przy ulicy Kopernika 1.

W myśl referatu r. Hoeflingera uchwalono na wniosek Komisji pożarowej zakupić 500 metrów węża pożarowych za cenę 6.000 złotych.

Rada uchwaliła wreszcie upoważnić Syndykat miejski do wniesienia skargi do Trybunału administracyjnego przeciw decyzji ministerstwa skarbu, orzekającej, że podatki komunalne od patentów dla wyrobu i sprzedaży spirytusu mają być pobierane według dawniejszych przepisów, a nie według podwyższonej opłaty, opartej na ustawie o monopolu spirytusowym.

W końcu w myśl referatu r. Szpondrowskiego, zatwierdziła Rada miejska plan budowy domu dla wóźniców miejskiego zakładu czyszczenia miasta, przy ul. Św. Marcina 18. Dom ten w najbliższym czasie ma zostać wybudowany.

—00—

J. F. PONTZEN.

Ku odnalezieniu człowieka.*)

(Z niemieckiego przełożyła B. Hilarowiczowa).

Głośniejsz niż kiedykolwiek, w chaosie współczesnym, rozbrzmiewają hasła moralne: **postawić człowieka na pierwszym miejscu. przełamać despotyzm materialistycznego sposobu widzenia i działania, ukształtować znów życie ludzkie według praw wewnętrznych.**

Konieczność ta, stanowiąca przedmiot tęsknoty całej duchowej Europy, oznacza na drodze do swego urzeczywistnienia najwłaściwszą rewolucję, jaka kiedykolwiek przeszła przez ziemię naszą. Odbyna się ona w sposób niewidoczny, prawie bezgłośnie, jednak-

ze z tą prawidłowością i wewnętrzną logiką, które po wsze czasy towarzyszyły wielkim ruchom umysłowym i stwierdzały ich ponadczasową wartość. Rewolucja ta nie jest polityczną, ekonomiczną lub społeczną; nie może ona być czemś w tym rodzaju, albowiem ostatecznym jej celem nigdy nie jest zmiana form zewnętrznych lub budowy społecznej: **Cel jej jest z istoty swej czysto duchowy, a mianowicie: przywrócić przodujące panowanie ducha, wznieść tron dla niego z jego odwiecznymi i niewzruszonymi prawami, tamowanymi od wielu dziesiątek lat przez knut i niewolę materializmu.**

Najstraszliwszym skutkiem europejskiego duchowego upadku była ostatnia wojna światowa jakoteż powojenne zepsucie we wszystkich dziedzinach życia ludzkiego, wstrząsanego obecnie jakby przez gorączkę suchotniczą. Życie w obecnych bezbożnych czasach jest ustawicznym zaprzecaniem duchowego przeznaczenia człowieka, który na swej przyziemnej, czasowej drodze stracił z oczu ścieżkę ponadczasowości.

Pojedynczy ludzie są tak samo dotknięci tą chorobą moralną jak i całe narody, usiłujące leczyć palącą ranę, odczuwaną przez wszystkich, za pomocą półśrodków. Jedynie jednak głębokie, wewnętrzne odczucie moralnego nakazu, oraz

przejęcie się ideą bytu poza zjawiskami świata zewnętrznego — bytu którego nasz świat czasowy jest tylko słabym odblyskiem — mogą oczyścić nasze życie i powstrzymać duchowy zanik ludzkości.

Nakaz moralny, harmonijna zgodność nadziemskiego przeznaczenia człowieka ze szlachetnymi jego dążeniami ziemskimi wymagają odrzucenia zasad indywidualistycznych, które odosabiają zarówno pojedynczego człowieka jak i całe zreszczenia ludzkie oraz każą upatrywać w zdobywaniu czasowo ograniczonych wartości życiowych najwyższe dobro.

Ponieważ stanowisko egocentryczne jest źródłem zła tego świata, przeto musi być zastąpione przez stanowisko humanocentryczne, oparte na idei poświęcenia się dla całości, oraz na prawie miłości bliźniego. Człowiek, zarówno jak naród powinien być oceniany nie według korzyści materialnych, jakie przynosi; musimy nauczyć się oceniać go, jako bratnią duszę, związaną z nami wieloma wewnętrznymi więzami. Człowiekowi musi być dane to, co jest w nim ludzkiego.

Zmienne zjawiska świata zewnętrznego rzucają nam na oczy zasłonę, odwracając zwrok nasz, pragnący widzieć głębię, ku mieniającej się złudnymi barwami powierzchni, która wszakże stanowi jedynie czynnik osłabiający w nas ma świa-

domo urzeczywistniania zadań moralnych. Człowiek — istota duchowa — nie może dłużej przyznawać im wyłącznego prawie wpływu na bieg swego życia, gdyż one ustawicznie zmienne, nie mogą być jedyną prawie wytyczną linią jego postępowania. Może i powinien on skierowywać je na prawidłowe, ludzkim potrzebom odpowiadające tory lecz sam musi się wznieść wysoko ponad te zjawiska, będące wszak wynikiem ruchów czysto materialnych.

W danym wypadku nie chodzi bynajmniej o jakiś problemat, narzucony nam do rozwiązania. Tutaj boska, niewymuszona prostota serca ludzkiego musi się ujawnić i jak błogosławieństwo rozlać szeroko wszędzie tam, gdzie żyje i cierpi człowiek.

Drogą odrodzenia ludzkości może być tylko droga w kierunku odnalezienia człowieka! Wszyscy muszą nią pójść. Zarówno oddzielne jednostki, jak narody! Wszyscy musimy zrozumieć, że nad nami ponownie otworzył się firnament; że rozgłośnie, w sposób górujący ponad wszystkim rozbrzmiewają hasła etyczne, według których przeznaczeniem człowieka i ludzkości całej nie jest „napoleonada“, lecz krzewienie miłości, tej najwyższej cnoty świata.

—00—

* Artykuł ten wyjął z miesięcznika pedagogicznego, który od lat kilku wychodzi w Berlinie pod tyt. „Nowe wychowanie“ (Die neue Erziehung). Wybrałam go dla tego, że rzuca on nader wyraźne światło na nowy kierunek wychowawczy, któremu hołduje dziś znaczna większość ludzi, z radością witających światło przyszości, oświeconej większą miłością bliźniego, aniżeli ją były w stanie wytworzyć czasy panowania materializmu. Kierunek ten wychowawczy zwraca najgłośniejszą uwagę na rozwój etyczny. Wielokrotnie już miałam sposobność zapoznać z nim czytelników polskich, pisząc o pracach Foerstera oraz o pracach znakomitego pedagoga polskiego Dawida! (Przypisek tłumacza).

Z naszych zdrojowisk.

Sanatorium Kasy chorych
w Szkle.

(Korespondencja „Kurjera Lw.“).

Szkło, w sierpniu.

Kilkakrotnie już ukazywały się w prasie sprzeczne głosy o rozwoju i stanie sanatorium Kasy chorych w Szkle, z wielką więc ciekawością udałem się na miejsce, aby naocznie przekonać się o faktycznym stanie rzeczy.

Sanatorium oddalone od stacji kolei żel. o dwa kilometry, leży na skraju sosnowego lasu w położeniu zdrowym i malowniczym. U wejścia znajduje się niski parterowy domek, siedziba lekarza i zarządu, w głębi murowana elektrownia, kuchnia i sala jadalna, w ogrodzie weranda z kręgielnią. Przed dwoma laty zbudowano nowe łazienki i jednopiętrową murowaną wilijkę tuż na skraju lasu. Budynki mają wygląd schludny, wewnątrz czystość wzorowa. Łazienki obszerne i jasne, bez trudu mogą dziennie obsłużyć około 100 kuracjuszków.

Charakterystyczne jest zmieszanie się wszelakich stanów i zawodów; począwszy od robotnicarza, a skończywszy na artyście teatru wszyscy żyją tu w idealnej komitywie, jedzą przy wspólnym stole i w jednych mieszkają pokojach. Większa ilość kobiet, a wśród nich przeważają pracowniczki biurowe, młode i urocze, wnoszące w szarą nudę zdrojowiska wiele życia i wesela.

Duszą jednak całego towarzystwa jest grupka artystów teatru lwowskiego z p. Romualdem Bojanowskim i Jasińskim na czele.

Trudno zaiste pogodzić ze sobą upodobania ludzi o tak różnych przyzwyczajeniach, mimo to dzięki energicznej i nieustraszonej pracy zarządcy p. Tomasza Konarskiego, panuje ogólne zadowolenie, a sarkają chyba tylko ludzie bardzo „wybredni“, którzy woleliby kapuśniak zamiast kremu czekoladowego, a kielbase zamiast doskonałej pieczeni.

Stan zdrowotny chorych bardzo dobry, twarzy skrzywionych i zmęczonych chorobą widzi się mało, a dzielna dr. Popielska na każde zawołanie spieszy chorym z pomocą. Zaiste za obecny stan sanatorium należy się Zarządowi Kasy chorych pełne uznanie.

Dnia 15 bm. urządzili artyści teatru lwowskiego miły „Wieczór humoru i płaczu“, który zgromadził na zaimprovizowanej na prędce widowni wszystkich kuracjuszy i inteligencję miejscową. Estrada zrobiona ze stolów, kulisy z prześcieradeł, festony sosnowe i koce zamiast kurtyny, nastrój miły i swojski. P. Romuald Bojanowski poprzedził produkcję serdecznym wspomnieniem ciężkich walk o wolność ojczyzny i wznosił gromki okrzyk na cześć głównych bohaterów, następnie całym szeregiem deklamacji i skeczów zabawił zebraną publiczność. Na przemian występowały panie: Nina Rońska, młoda adeptka sztuki teatralnej i p. Helena Dimówna.

Nie mogę też przemilczeć o jednej rzeczy, która mię prawdziwie zadziwiła. Oto do obiadu w niedzielę przygrywała nam orkiestra złożona z ruskich chłopców wiejskich. Chłopięta małe od lat 9 do 15, z zapalnym godnym naśladowania dęty w wielkie trąby, dmuchały w klarnety i flety, a przytem bas i skrzypiec kilkoro. Na pultach prawdziwe nuty.

atramentem koślavo pisane, a nut tych cały plik... Jednym słowem prawdziwa orkiestra z bogtym repertuarem. Jeżeli się zważy wiek i spojry na omurusane twarzyczki „artystów“ podziw i cześć przejmują dla tych, którzy gigantycznego trudu dołożyli, by wykształcić malców w ich sztuce... Zacnym musi być ten kapłan grecko-katolicki, który zamiast szerzyć wśród młodego pokolenia nienawiść narodową i klasową, włożył do drobnych rąk skrzypce i trąbkę i nauczył je kołchać muzykę.

M. P.

Ograniczenie przywozu.

Warszawa, w sierpniu.

W związku z rozporządzeniem Rady ministrów w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów, odbyła się dnia 14 b. m. w min. przemysłu i handlu konferencja przedstawicieli Izby handlowych i przemysłowych. P. Szygietyński przedstawił wniosek min. przemysłu i handlu orzekający, iż podział kontyngentu określonego przez min. zostaje powierzony wyłącznie przedstawicielom handlu i przemysłu bez współdziałania urzędników ministerstwa. Po dyskusji, obracającej się w dziedzinie podziału kontyngentu między poszczególne dziedziny uchwalamo w następujący sposób przeprowadzenia sprawy. Zostaje powołana centralna komisja dla spraw przywozu, złożona z 18 członków. Komisja rozpatrywać będzie wnioski dotyczące pozwoleń w granicach kontyngentu, na podstawie opinii Izby handlowych i odpowiednich instytucji. W tym celu importerzy składać będą podania w ministerstwie przemysłu i handlu za pośrednictwem Izby handlowych. — Uchwalono, że podania mają być złożone do 25 b. m.; posiedzenie centralnej komisji w sprawie przydziału kontyngentu odbędzie się 3 września.

—oo—

Z cudów techniki.

Promienie ultrafioletowe zapowiadają przewrót w technice dekoracji teatralnych.

(L) Światło i ciepło w mniemaniu przeważnej części ludzi są ze sobą nierozdzielnie związane. Faktycznie w przeważnej części ciała świecące wytwarzają również pewną ilość ciepła.

Nawet światło elektryczne nie jest wyjątkiem od tej reguły, skutkiem czego dość znaczna ilość energii marnuje się na wytworzenie ciepła, które w tym wypadku jest szkodliwe. Dopiero w czasach ostatnich technika zdołała usunąć tę przeszkodę.

Dziś posiadamy już kilka metod do wytwarzania zimnego światła, które przedstawia pewnego rodzaju modną lampę czarodziejską Alady-na.

Na wielkiej wystawie sztuk pięknych w Paryżu widzowie mieli sposobność podziwiania zastosowań zimnego światła.

Mogli się oni przekonać, jak łatwo

Projekt rozszerzenia sieci tramwajowej.

Budowa czterech linii zacznie się w najbliższym czasie.

Lwów, 18 sierpnia.

(L) Sekcja druga magistratu na wczorajszym posiedzeniu uchwaliła wybudować linię tramwajową z ul. Kazmierzowskiej na ulicę Stoneczną aż do ul. Zamarstynowskiej, kosztem 250.000 złotych. W związku z tem uchwalono wybudować w pobliżu ul. Zamarstynowskiej t. zw. „prądownicę ręciovą“ dla wzmocnienia prądu elektrycznego.

Ponadto uchwalono w najbliższym czasie przystąpić do budowy trzech nowych linii tramwajowych, a to: 1) przez ul. Ponińskiego do stacji Persenkówka, 2) od rogatki Janow-

skiej do dworca Kleparowskiego (celem skierowania ruchu wycieczkowego do Bruchowic na dworzec w Kleparowie) oraz 3) przez ulicę Pełczyńską do ul. Leona Sapiehy w celu połączenia dzielnicy Stryjskiej z dworcem głównym.

Projekty te mają być w najbliższym czasie wykonane.

Jeżeli jednak roboty około ich zrealizowania będą postępowały w tem tempie, jak np. regulacja ul. Akademickiej, to ten „najbliższy czas“ nie będzie prawdopodobnie oznaczał ani roku bieżącego, ani nawet najbliższego.

—x ox—

Wiadomości z Przemysła.

(Od naszego korespondenta).

Przemysł, 18 sierpnia.

Wzrost bezrobocia ujawnia się coraz dotkliwiej, zwłaszcza w zawodzie budowlanym. Murarze, pomocnicy budowlani, robotnicy dzieńni stoją bezczynnie coraz liczniej na placu na Bramie, który jest od lat niejako giełdą pracy w Przemysłu. Szkoda, że gmina, która zrazu zapowiadała podjęcie stosunkowo dość znacznych robót, zwleka obecnie z ich rozpoczęciem.

Utworzenie województwa w naszym mieście, którą to sprawę pierwsze omówiło nasze pismo, zainteresowało bardzo żywo opinię miejscową. Tygodniki lokalne poświęcają tej żywotnej kwestji życiwej wzmianki, zdając sobie dokładnie sprawę z doniosłości tego zagadnienia dla rozwoju miasta i powiatu. Charakterystyczne, że także siery ukraińskie odnoszą się do tego problemu z wielką sympatją, gdyż województwo przemyskie już oddawna było jednym z postulatów politycznych umiarkowanych kół ukraińskich.

Bömson i Rozkwias — czyli dwaj

siłacze. Z poważniejszych niebezpieczeństw, które nawiedziły miasto w ostatnich dniach, wymienić należy — oprócz miejscowych, od dawna tu osiadłych, królów i książąt żelaza, kilku innych członków tej twardej dynastji z linii Böhmsona i Rozkwasa. Światowcy ci przyjechali z małych miasteczek, aby pokazać publicznie, za niewygórowanym wstępem, iż Breitbart ze swoją głęboko zniemawidzoną fazą, jest słabowitem „angielskiem“ dzieckiem, drwiącem w żywe oczy z cierpliwej licznej publiczności. Każdy taki siłacz, czy w ogrodzie „Gwiazdy“ czy w Poznańskim rżnie i pruje żelazo lub inne minerały lekko i zgrabnie, niby Kadet z Ciaskonji, krusząc łańcuchy, wykrecając branzoletki itp., poczem obliczywszy kasę i wyklóciwszy się, należący — odjeżdża zirytowany i rozżalony na Przemysł i jego magistrat.

A mimo to, tak kulturalne, chociaż skromne i trzymające się na uboczu miasto daremnie walczy o czwartą z rzędu — od lat — teatr stały.

Przemysłowcy! Szukacie rynków zbytu?
Ogłaszajcie się w naszym piśmie!

np. technikowi teatralnemu, na otwartej i jasno oświetlonej scenie spowodować „zniknięcie“ jakiejś osoby, z błyskawiczną szybkością zmienić dekorację i równie prędko dziewiczy las zastąpić wielkim buduem. Sztuka ta polega na zjawisku fosforescencji i fluorescencji. Te dwa fenomeny przeważnie bywają wzajemnie zamieniane. Pod fosforescencją rozumie nauka właściwości niektórych ciał świecenia w ciemności, po poprzednim naświetleniu. Fosforescencja trwa kilka godzin, energia jej jednak szybko się zmniejsza. Również ciała fluoryzujące wysyłają promienie, jednak tylko pod bezpośrednim wpływem źródła świetlnego, np. gdy są naświetlone przez niewidoczne dla ludzkiego oka promienie ultrafioletowe. Zwykle czerwone światło ma tę właściwość, iż tłumii fluorescencję, podczas gdy niewidzialne promienie ultrafioletowe nie tylko wywołują fluorescencję, ale także działają na ciała fosforyzujące. Fakt ten jest kluczem tajemnicy, w jaki sposób przy pomocy czerwonych i ultrafioletowych promieni, mając do dyspozycji ciała fosforyzujące i

fluoryzujące, można wyczarowywać najbardziej fascynujące „cuda“.

Operator teatralny, przez skierowanie ultrafioletowych promieni w odpowiednim kierunku powoduje świecenie przedmiotów, które dotychczas były niewidoczne.

Grę promieni świetlnych można naturalnie w najrozmaitszy sposób kombinować. Może to mieć szerokie zastosowanie w dramatach fantastycznych. Próby dokonane w Paryżu dały jak najlepsze wyniki. Nietylko dekoracje dadzą się „wyczarować“ przez odpowiednie naświetlenie promieniami ultrafioletowymi; to samo odnosi się i do artystów, których kostjomy impregnuje się w dany wypadku materjami fosforyzującymi, twarze zaś pokrywa się warstwą szminki, odpowiednio spreparowanej, bądź też maskuje się w decydującym momencie.

Zastosowanie zimnego światła dla celów scenicznych ma wielką przyszłość przed sobą. Wielu fachowców widzi w ich dalszym i doskonałym rozwoju przyszłość techniki dekoracji teatralnej.

—oo—

Nowe domy i baraki.

GMINA BUDUJE TRZY WIELKIE
KAMIENICE.

Lwów, 17. sierpnia.

(*) Gmina miasta Lwowa przystępuje do budowy trzech wielkich domów czynszowych przy ul. Stryjskiej obok rogatki. Domy te będą zaopatrzone w urządzenia wodociągowe, kanałowe, gazowe i elektryczne. Oferty już rozpisano i roboty mają się wkrótce rozpocząć.

Dla dełożowanych z walących się i będących w rekonstrukcji domów zbudowała gmina szereg parterowych pawilonów drewnianych o ścianach kominowych muryowanych, a to dwa na Bodnarówce i jeden przy ul. Starej Rzeźni, baraki zaś przy ul. Janowskiej podane są przebudowie. Nowe pawilony są już zamieszkałe. Zwalony dom przy ul. św. Marcina rozebrano, mieszkańcy jego umieszczeni zostali w barakach i w szkole im. Reya.

Przy ul. Pomińskiego ma powstać szereg nowych tanich domów. Budować je będzie Towarzystwo „Strzecha“, założone przez Zakład pensyjny dla funkcjonariuszy, który otrzymał kredyt rządowy na ten cel. Domy te będą własnością prywatną tych mianowicie, którzy przystąpią do Towarzystwa z pewną gotówką. Robót budowlanych jeszcze nie rozpoczęto.

GINEKOLOG

2293

Dr. Rudolf Breiter

powrócił ul. Akademicka 26. tel. 705.

Pocieszycielki żołnierzy walczących w Marokku.

Paryż w sierpniu.

(*) Paryżanki mają nową rozrywkę: bawią się w „macezki chrzestne“ marokańskich żołnierzy, których pocieszają, obdarowują i rozwesеляją, podobnie jak przed dziesięciu laty walczących na froncie niemiecko-francuskim. Zbliżenie nieznanym odbywa się za pośrednictwem dzienników. Każdy żołnierz, wysłany do Marokka stara się, by mieć w kraju swoją „marraine“, której nigdy w życiu nie widział, a która jednak staje się jego powiernicą i najbliższą przyjaciółką.

Władze wojskowe niezbyt chętnym okiem patrzyły w czasie wielkiej wojny na tę korespondencję, ze względu na możliwość szpiegostwa — jednak zabronić jej nie mogły, gdyż „chrzestne macezki“ były ważnym czynnikiem podtrzymującym ducha wśród żołnierzy i ułatwiającym im wytrwanie.

Obecnie z inicjatywy dziennika „Paris Soir“ instytucję tę wskrzeszono. Jedną z pierwszych zgłosiła się na macezkę chrzestną słynna tancerka i śpiewaczka hiszpańska, Raquel Meller, dla której ten akt humanitarny jest nowym środkiem reklamy. Za nią spieszą w szeregi dziewcząt i kobiet z rozmaitych sfer społecznych, powodowane nie tylko patriotyzmem i chęcią ulżenia doli żołnierza w okopach pod gorącym niebem afrykańskim, ale niezrędko ciekawością i nadzieją miłości. Korespondencja żołnierzy z „chrzestnymi matkami“ skojarzyła bowiem w czasie wojny światowej niejedno małżeństwo — chociaż zdarzało się, może jeszcze częściej, że subtelnie utkane więzy przyjaźni zrywały się, skoro nieznaną opiekunka i jej pupil poznali się osobiście....

Krwawa tragedia miłosna na Zniesieniu.

Lwów, 18 sierpnia.

(—) Przodownik policji Kadyło z posterunku policyjnego w Zniesieniu, przejeżdżając wczoraj około godziny 12-tej rowerem przez Zniesienie za rogatką Żółkiewską, gościńcem w stronę Zboisk, obok rampy kolejowej, usłyszał rozpaczliwe wołania kobiety o pomoc, które rozlegały się z podwórza realności 118 przy ul. Żółkiewskiej.

Jadąc za owym kobiecem krzykiem, wjechał na podwórze tej realności i ujrzał tam wysoce dramatyczną scenę. Oto znana mu osobiście 25 letnia Helena Koń, stała z rewolwerem w ręku naprzeciw swego kochanka, również 25 letniego Władysława Klucznika, zdradzając objawy niezwykłego podniecenia.

W momencie, gdy przodownik Kadyło się przybliżył, strzeliła w stronę Klucznika, wskutek czego ten padł na ziemię ciężko zraniony w głowę. Kadyło na ten widok pospieszył ku Koniównej, chcąc jej odebrać broń. Wówczas dziewczyna zmierzyła z rewolweru w stronę przodownika i strzeliła, nietrafiając na szczęście, a sama pospieszyła w pole.

Przodownik Kadyło w chwili strzału padł z rowerem, na którym siedział, na ziemię i uniknął trafienia, poczem dobywszy rewolweru, rzucił się z nim ku desperatce. Koniówna zawołała wówczas: „Niech pan do mnie nie strzela! Ja sama się zabiję!“

Z temi słowy skierowała w swą stronę rewolwer i strzeliła, padając na miejscu nieżywa.

Rannego Klucznika przewieziono w stanie bardzo groźnym do szpitala powszechnego.

Dochodzenia policyjne ustaliły następujące powody tragicznego zajścia.

Ranny Klucznik, jest indywidualnością wysoce niebezpieczną. Przed tygodniem dokonał wraz z bratem swym handykowego napadu w Zniesieniu na dom Podgórskich, których bardzo ciężko poranił. Odstawiony przez policję do sądu, został w ubiegły piątek przez sędziego puszczony na wolną stopę. W czasie dochodzeń policyjnych w sprawie krwawego napadu na Podgórskich, prowadzonych przez komisarza Batorskiego, doszło do wiadomości policji, że Klucznik posiada rewolwer. Kom. Batorski zażądał od niego wydania rewolweru, on jednak stale przeczył, jakoby go posiadał. Również rewizja i poszukiwania za rewolwerem w domu Kluczników pozostały bez rezultatu. Klucznik bowiem — jak się obecnie okazało — oddał rewolwer na przechowanie swej kochance Koniównej, która mieszkała ze swą matką w opisanym domu pod nr-em 118 przy ul. Żółkiewskiej, za rogatką. Z Koniówną utrzymywał Klucznik od przeszło dwu lat stosunek miłosny, a za parę tygodni miała ona zostać matką jego dziecka.

Mimo to obchodził się z nią nad wyraz brutalnie, przyczem często i dotkliwie ją bił. Z tego powodu denatka, która była zresztą bardzo przystojną dziewczyną, wielokrotnie chciała z nim zrywać, a nawet niedawno na pewien czas ze Lwowa wyjechała by się go łatwiej pozbyć. On jednak nie puszczał jej od siebie, a równocześnie...bił ją dalej. I wczorajszego ranka, w czasie gdy matka jej, która w rynku sprzedaje owoce, bawiła w mieście, przyszedł

do mieszkania Koniównej i na podwórzu dotkliwie ją bił. Wówczas w zrozpaczonej dziewczynie dojrzała myśl która już od dłuższego czasu w niej nurtowała. Chwyciła rewolwer kochanka w mieszkaniu u siebie przechowywany, wybiegła z nim na podwórze i tak dokonała się tragedia.

Dodać musimy też pewien szczegół charakterystyczny.

Oto gdy ciężko rannego, jednak przytomnego, Klucznika przywieziono do szpitala po prowizorycznym opatrzeniu przez lekarza pogotowia rat., oddano go na oddział chirurgiczny, na tę samą salę, gdzie pozostaje w leczeniu wspomniany już Podgórski, poraniony przez niego przed tygodniem w bestjański sposób. Co więcej tak się złożyło, że Podgórskiego jako nieco podleczonego, zabrano z tego łóżka i położono gdzieindziej, a właśnie na to jego łóżko złożono Klucznika, który napadając na swego wroga Podgórskiego, nie spodziewał się, że w tydzień potem i jego samego taki los spotka. Przy tej sposobności wynikł bardzo znamieny dialog prowadzony w soczystym stylu i przy użyciu żywych słów właściwych tej sferze ludzi, przyczem Podgórski „powitał“ Klucznika z wielką radością na łóżu boleści i obiecał mu, że gdy wyjdzie ze szpitala to się z nim „porachuje“. Klucznik, pomimo ciężkiej rany i kuli w głowie, nie pozostał mu dłużnym w odpowiedzi i odpowiedział w tonie i formie ściśle dostosowanej.

Kinematograficzny napad rabunkowy.

WŁAŚCICIEL GOSPODARSTWA — RABUSIEM.

Lwów, 18 sierpnia.

(—) Nocy onegdajszej dokonano napadu rabunkowego na dom Michała Dołęgowskiego gospodarza w Lubatówce w powiecie krośnieńskim wśród okoliczności zaiste kinematograficznych.

Oto późną nocą usłyszała żona Dołęgowskiego, Apolonja, jakiś podejrzany szmer w chacie. Zbudziła więc męża, lecz w tej samej chwili wdarło się 4 napastników, którzy przez komin i strych dostali się do wnętrza domu. Jeden z napastników rzucił się na gospodarza z brzytwą w ręce i zranił nią Dołęgowskiego dość silnie, podczas gdy inni rozpoczęli w ciemności pładrowanie domu.

Jednemu z nich, udało się dostrzec leżący w szufladzie portfel, grubo wyładowany. Chwycił go więc w swe ręce i zadowolając się takim łupem dał hasło do odwrotu. poczem wszyscy oddalili się. Jednak rabusie oszukali się, gdyż portfel ten nie zawierał pieniędzy, a tylko różne papiery i dokumenty. Napadnięty rozpoznał w owym herszcie niejakiego Aleksandra Dziegiela, 30 letniego rolnika, właściciela dwumorgowego gospodarstwa z Rogów, wsi o 2 kilometry od Lubatówki oddalonej. Policja Dziegiela aresztowała, za jego towarzyszący czynił poszukiwania.

Wyższa szkoła upiększania rodu niewieściego.

(L) Nietylko w zawodach, uprawianych przez mężczyzn, ale też i w „kobiecych“ daje się zauważyć ogromne przepełnienie, i sytuacja z dnia na dzień staje się poważniejsza. W czasach dzisiejszych zaś, życie wymaga od kobiety pracy równie wyłożonej jak i od mężczyzny, to też nic dziwnego, że nad rozwiązaniem tej nowej kłębki zajął się „głowiec“ najpoważniejsi społecznicy. W ostatnich czasach do jej rozwiązania przynajmniej częściowego, dopomogła sama pani moda. Bo zażądawszy od swoich niewolnic daniny z pięknych włosów, które kazała krótko przystrzyc na wzór „chłopczycy“ zmusiła je do częstego przycinania fryzury, ondulowania jej i troskliwego pielęgnowania i t. d., i t. d., co wymaga pieczołowitej ręki fachowej fryzjerki. W ten sposób powstał nowy typ fryzjerki damskiej, rekrutujący się ze średnich warstw społecznych. Zagranicą powstały specjalne szkoły fryzerek damskich, do których uczęszczają nawet panie z towarzystwa, nie zbyt bogate a nie wstydzące się pracować. Szkoła taka założona niedawno w Wiedniu — wedle opisu dzienników tamtejszych — przedstawia się bardzo sympatycznie. Dookoła głównej „sali wykładowej“, pod ścianami stoją żgrabne stoliki toaletowe. Przy każdym z nich siedzą dwie panie, przeważnie młode dziewczęta, zajęte pracą, ondulowania włosów, czesania, manicure i t. p. Od godz. 2—4 pop. odbywają się wykłady, w innych porach panie praktykują. Odbywa się to w ten sposób, że jedna ćwiczy się na włosach i rękach drugiej. Po 12-tygodniowym kursie uczennice zdają egzamin, poczem otrzymują dyplomy.

Ktoś złośliwy, po przeczytaniu wiadomości o tych dyplomach, wyraził obawę, że wkrótce od manicurzystek będzie się wymagało świadectwa dojrzałości.

Na razie obawy te są co prawda nieuzasadnione, ale wobec dzisiejszego pędu do jaknajgruntowniejszych studjów teoretycznych w każdej dziedzinie — wszystko staje się możliwe.

Los zdradzonej żony.

Lwów, 18 sierpnia.

(—) W uzupełnieniu wczorajszych naszych informacji o tragedji małżeńskiej, jaka się rozegrała między państwem D. przy ul. Tarnowskiego — dowiadujemy się dalszych szczegółów o losie tej nieszczęśliwej kobiety, której położenie jest istotnie pożałowania godne.

Oto po oddaniu rozpacznych, a niecelnych strzałów ku swemu mężowi, gdy pan D. chciał przy pomocy sanitariuszy, na podstawie wyłudzonego podpisu zezwolenia lekarskiego, obezwładnić swą żonę i siłą zawieźć ją do zakładu dla umysłowo chorych w Kulparkowie, pani D. oddała się w ręce policji.

Urządzący wówczas w komendzie policji dyżurny komisarz do późnej nocy spisywał protokoły i przeprowadzał dochodzenia, poczem na podstawie orzeczeń lekarskich, że pani D. jest zdenerwowana do nieporęczalności i stan jej rozstroju nerwowego graniczy z obłędem — oddał ją do szpitala jako chorą.

W dniu wczorajszym jednak nieubłagany prokurator nałożył na nią areszt śledczy, a ponieważ lekarze stwierdzili, że jest istotnie ciężko chorą, kazał ją przewieźć na razie do szpitala więziennego przy ul. Batorskiego.

KRONIKA.

KALENDARZYK.

Dziś: rzym.-kat. Benigny, Ludwika, gr.-kat. Preob. Hosp. — Jutro: rzym.-kat. Stefana, — gr. kat. Demetrija.

—00—

REPERTUAR TEATRÓW MIEJSKICH.

TEATR WIELKI.

Środa, 19 i czwartek, 20 b. m.: „Uwodziciel“ (gość. występ Junoszy - Stępowskiego).

—00—

OD REDAKCJI.

Wszelkie dotychczasowe legitymacje redakcyjne „Kurjera Lwowskiego“ tracą ważność z dniem 25 b. m. i należy je do tego czasu odnowić w sekretarjacie Redakcji.

Referat spraw „radiowych“ objął w naszym piśmie z dniem dzisiejszym dr. Leopold Wołowicz.

—00—

WSTRZĄSAJĄCY WYPADEK NA DWORCU KOLEJOWYM.

(—) Przy transportowaniu bagażu na głównym dworcu z magazynu na peron kolejowy do pociągów, zdarzył się wstrząsający wypadek. Oto robotnik przy tem zajęty, Wojciech Szczepański, stanął tak nieostrożnie, że nogi wystawały nieco poza platformę windy. W pewnym momencie na załomie muru, przyciśnięty przez platformę żelazną do ściany, doznał ucięcia obu pięt u nóg i innych ciężkich obrażeń. Przewieziono go do szpitala powszechnego.

—00—

— Tydzień Lotniczy od 6 do 13 września br. Przy współudziale Wojewódzkiego Komitetu LOPP. we Lwowie sprowadził Zarząd Targów Wschodnich olbrzymi megafon-radio z Wembley, dzięki któremu publiczność będzie mogła słuchać produkcji na wolnym powietrzu. Ma on służyć propagandzie Ligi OPP, nadto zostanie wykorzystany dla celów reklamy kupieckiej, co stanowić będzie niemałą atrakcję. Informacji udziela Biuro reklamy Targów Wsch.

— Baczność Strzelcy! Zarząd Związku Strzeleckiego obw. Lwów-miasto podaje do wiadomości, że rejestracja wszystkich członków odbywać się będzie 20, 21 i 22 b. m., w godzinach od 6 do 9 wieczór, oraz 23 b. m., w niedzielę, od g. 10 do 1 przed południem, w sekretarjacie Związku przy ul. Zielonej 7. Wszyscy ci, którzy do rejestracji nie zgłoszą się, zostaną z listy członków skreśleni.

— Z karty żałobnej. W Gorlicach zmarł nagle w 53 roku życia dr. Leon Żufawski, dyrektor szpitala.

— Ulgowe tramwajowe karty miesięczne dla młodzieży szkolnej wydawać będzie dyrekcja miejskiej kolei elektrycznej tylko za przedłożeniem nowej fotografii, zaopatrzonej poświadczaniem dyrekcji odnośnej szkoły.

— Fatalny upadek woźnicy z wozu. Piotr Lewicki, woźnica, zajęty u Józefa Butlera, zam. przy ul. Wołyńskiej 31, podczas zjeżdżania wózkiem, zaprzężonym w jednego konia, — z góry ul. Stryjskiej (obok cmentarza), z powodu spłoszenia się konia, skutkiem urwania orczyka, — spadł z wozu na bruk i doznał licznych obrażeń na głowie. Pogotowie ratunkowe, po udzieleniu mu pierwszej pomocy, pozostawiło go opiece domowej.

— Energiczny Kadyło. Jan Kadyło, zamieszkały przy ul. Św. Marcina 21, popadł wczoraj w jakąś sprzeczkę z mieszkańcem tej samej realności, Janem Hładkiem, a gdy mu już zabrakło argumentów i wyzwisk w niewykwinnym jego słowniku, chwycił cegłę i rzucił nią w przeciwnika z taką siłą, że złamał Hładkowi kość nosową.

—00—

Ze świata.

Dobrze zasłużony krzyż Legii Honorowej. Francuski „Dziennik Urzędowy“ pomiędzy odznaczonymi krzyżem Legii Honorowej przez ministerstwo rolnictwa wymienia Leontynę Gandré, z domu Motier, pracującą na roli w Vingt - Honops, matkę 19 dzieci, z których 14 uprawia rolę. Nigdy krzyż Legii Honorowej nie był lepiej zasłużony! Jeżeli przykład ten znajdzie naśladowczyń, to w krótkim czasie Francja będzie miała dostateczną ilość robotników rolnych i nie będzie zmuszona sprowadzać ich z Polski.

Lokaut w czesko-słowackim przemyśle tekstylnym. Skutkiem wielu częściowych strajków w przemyśle tekstylnym Związek przemysłowców tekstylnych uchwalił lokaut wszystkich robotników, który obejmuje przeszło 50.000 robotników.

Dla nieostrożnych szoferów! Magistrat miasta Indianapolis w Stanach Zjednoczonych — chcąc zmniejszyć ilość wypadków samochodowych, spowodowanych nieostrożnością szoferów — sądzi, że wynadzi karę, która odbierze im ochotę do jeżdżenia po mieście z nadmierną szybkością. Każdy szofer, który rozjedzie przechodnia będzie zmuszony przepędzić jedną godzinę w trupiarni przy zwłokach swej ofiary.

Władze Indianapolis mają nadzieję, że ten rodzaj „tête-à-tête“ wywrze na szoferach tak silne wrażenie, że nigdy o niem nie zapomną. — Możeby tak raz spróbować!

Głos z za grobu. Podczas odprawiania egzekwji przy zwłokach śp. Karola Lou'go w kościele w Avonport w stanie Indiana — obecni zdziwili się niezmiernie, usłyszawszy głos zmarłego. Lou był tak przezorzym, że kazał przed śmiercią wpisać swój głos na fonografje i wyraził wolę, by głos ten po raz pierwszy dał się słyszeć w ciągu odprawiania egzekwji, a po raz drugi po spaleniu zwłok na popiół.

Przyjmowanie robotników polskich do kopalni węgla we Francji zostało wstrzymane z powodu przesilenia gospodarczego. W ostatnim czasie wstrzymano też przyjmowanie robotników rolnych.

Kongres międzynarodowej unji parlamentarnej rozpocznie swe obrady 1 września b. r. Reprezentowanych na nim będzie 39 narodowości. Na porządku dziennym obrad: sprawa prawa międzynarodowego, problem mniejszości narodowych i handel narkotykami.

Znowu katastrofa kolejowa we Francji. Dnia 15 b. m. nastąpił w St. Denis koło Paryża karambol pociągu ekspresowego Kolonja - Bruksela - Paryż z pociągiem, nadchodzącym z Lille. Trzy osoby zabite, 31 rannych.

Cholera wybuchła epidemicznie w Szanghaju. Stwierdzono 500 wypadków, z tego 25 śmiertelnych.

Znowu flaga komunistyczna na kopcu Unji Lubejskiej.

Lwów, 18 sierpnia.

(—) Nocy ubiegłej umieścili niewyśledzeni sprawcy flagę komunistyczną na maszcie szczytowym kopca Unji Lubelskiej. Flaga ta, sporządzona z czerwonej materji, opatrzona była hasłami komunistycznymi. Dodać należy, że jest to w krótkim czasie już drugi taki wypadek. Mianowicie po raz pierwszy uciekli

się do tego sposobu propagandy i demonstracji komuniści lwowscy w przeddzień stracenia Bottwina. Owa nowopobudzona rzutkość agitacyjna pozostaje zresztą w związku z tem zdarzeniem. Sowjeccy najemnicy usiłują wobec swych rubłodawców tym na szczęście mało szkodliwym sposobem wykazać swą gorliwość i czynnność.

Kurjer Radiowy.

PROGRAM RADJOKONCERTÓW:

Środa 19 sierpnia 1925.

Wiedeń (530) godz. 18-ta. Wieczór śpiewaczy.

Graz (404) godz. 18-ta—19-tej. Wieczór pieśni: Brahms, Mozart, Weber, Thomas.

Rzym (425) godz. 21.10. Wieczór orkiestralny: Weber: Uwertura. Mascagni: Siziliana. Haedel: Affant del pensier. Brahms: Taniec węgierski. Mascagni, Verdi, Leoncavallo: Wyjątki z oper.

Paryż (Radio-Paris 1750) 20.45—22 godz. Melodje z opery Lakme Delibesa.

Paryż (458) Koncert zbiorowy.

Zurych (515) 20.30 godz. Przeniesienie koncertu organowego z utworami Bacha, Regea, Mendelschona, Guilmara i Wagnera.

Stuttgart (443) godz. 20—21. Wieczór literacki poetek XIX wieku. — Godz. 21.30—23 Kabaret.

Szczegółowe programy oraz wyborowe aparaty radiowe otrzymać można we firmie Kinofot ul. Trzeciego Maja 11 a.

STACJE RADJOTELEFONICZNE W POCIĄGACH.

Berlin, w sierpniu.

(!) Onegdaj na linii kolejowej Berlin—Hamburg uruchomiony został pierwszy w Europie telefon bez drutu. Tego rodzaju połączenie telefoniczne pociągu, będącego w ruchu, z „ładem stałym“ nie jest cobywłaśnie nowością, albowiem w Ameryce istnieje ono już od dłuższego czasu.

Różnica polega na tem, że dzięki sześciolletniej pracy nad udoskonaleniem tego wynalazku, udało się inżynierom niemieckim umożliwić równoczesne mówienie i otrzymywanie odpowiedzi, przez co telefon bez drutu dla jadącej publicz. zyskał praktyczną wartość. Dotychczas taka wzajemna rozmowa była niemożliwa, ponieważ anteny: jedna do nadawania, druga do przyjmowania depesz, musiały być w znacznej stosunkowo odległości od siebie, co naturalnie w najdłuższym nawet pociągu nie dało się przeprowadzić.

Wprowadzona na kolejach niemieckich nowość polega właśnie na możliwości ustawienia anten na pociągu.

Próby dokonane w dniu wczorajszym przez specjalną komisję, udali się znakomicie. Inżynierzy niemieccy mają nadzieję, iż w krótko uda im się potączyć telefonicznie nie tylko pędzacy pociąg ze światłem zewnętrznym, ale również i pociągł będące w ruchu, wzajemnie ze sobą.

—00—

Humor.

WEDŁUG ROZKAZU, PANIE MAJORZE!

(1) Po ostatnich manewrach na Wołyniu wysłał major B. swego ordynansa na dworzec, aby się dowiedział, kiedy odchodzi ostatni pociąg do Lwowa.

Ordynans wraca dopiero po upływie kilku godzin.

— Gdzie byłeś tak długo? — zapytuje major.

— Czekałem, aż pociąg odejdzie, aby się upewnić, że funkcjonariusz kolejowy podał mi prawdziwą godzinę. — odpowiada wyciągnięty jak struna ordynans.

MOWA OJCZYSTA.

(1) Nauczyciel: Co ty rozumiesz przez mowę ojczystą?

Uczeń (po pewnym wahaniu, zawstydzony): Jak ojciec przychodzi w niedzielę do matuli i pedaja: „Daj stara pieniądze na wódzię“.

—00—

Migawki z III. Sekcji.

Nieprzystojny Maks i przystojna Stasia.

P. Stasia K. ciastkarka z kawiarni „Warszawa“ uczyniła doniesienie na kupca lwowskiego p. Maksa G. do S. III. oskarżając go o to, że pokazywał gościom tej kawiarni trzy nader nieprzystojne fotografie — przyczem zapewniał, że są to oryginalne zdjęcia przedstawiające p. Stasię i jegnego z gości — Stasia K. Ten nieudały „dowcip“ pod moim adresem zepsuł miżopinję porządnej osoby.

Sędzia: Panie czy to prawda?
— To straszne kłamstwo panie sędzio!

Sędzia: A jak świadkowie powiedzą, że to przecież prawda...

— Niech sobie świadkowie mówią co chcą — Jak mówię, że nie prawda. Mam świadków którzy na własne oczy widzieli że ja nigdy żadnych fotografii nie pokazywałem — woła oburzony Maks.

Sędzia: ? ? —
Stasia K: oskarżenie podtrzymuję i proszę o przykładne ukaranie p. G.

Maks G.: Niech panna Stasia przysięga!

— Nie mogę przysięgać bo nie widziałam...

— AAA!
— Ale są świadkowie, którzy widzieli i słyszeli i ci przysięgną, kończy Stasia.

Sędzia odroczył rozprawę w celu wezwania tych świadków.

—00—

Z kraju.

Udał się lot próbny Kopenhaga-Puck. Dnia 14 b. m. odbył się pierwszy lot próbny wodnopławcem na linii Kopenhaga - Puck. — W czasie 2 godzin i 20 minut przebyło przestrzeń 450 kilometrów.

KURJER SPORTOWY.

Mistrzostwa lekkoatletyczne Polski w Krakowie.

Podajemy wyniki szczegółowe zawodów w uzupełnieniu wiadomości wczorajszych:

Bieg 100 mtr.: Po szeregu przedbiegów zostali wyeliminowani zawodnicy prowincjonalni. Niezłe trzymał się Langier (Czarni) ze Lwowa i Gumpłowicz z Jutrzenki krakowskiej — ale i ci nie mogli dorównać klasie warszawskiej. We finale przychodzi: 1) **Szenajch** (Warszawianka) 10.9 sek. (nowy rekord), 2) Rothert (Polonia) 3 mtr. w tyle, 3) Dobrowolski (AZS.), 4) Weiss (AZS.).

Bieg 200 mtr.: 1) Rothert (Polonia) 23.6 sek.

Bieg 400 mtr.: 1) Rothert (Polonia) 52.6 sek.

Bieg 800 mtr.: 1) Kostrzewski (AZS.) 2 min. 2.8 sek.

Bieg 1500 mtr.: 1) Foryś (Warszawianka) 4 min. 21 sek.

Bieg 5000 mtr.: 1) Freyer (Kat.) 16 min. 28.2 sek.

Bieg 10.000 mtr.: 1) Freyer (Kat.) 34 min. 47 sek.

Bieg 110 mtr. z płotkami: 1) Cejzik (Polonia) 17.6 sek.

Bieg 400 mtr. z płotkami: 1) Kostrzewski (AZS.). 59.4 sek. (nowy rekord).

Sztafeta 4×100 mtr.: 1) Polonia 46.2 sek.

Sztafeta 4×400 mtr.: 1) AZS. Warszawa I. w czasie 3 min. 39 sek.

Skok w dal: 1) Dobrowolski (A. Z. S.) 6 mtr. 63 cm. (nowy rekord).

Trójskok: 1) Cejzik (Pol.) 12 mtr. 80 cm.

Skok w wyż: 1) Cejzik (Pol.) 170 cm.

Rzut kulą: 1) Cejzik (Pol.) 11 mtr. 75 cm.

Rzut dyskiem: 1) Szydłowski (A. Z. S.) 38 mtr. 20 cm.

Rzut oszczepem: 1) Gruner (AZS.) 53 mtr. 31 cm.

Rzut młotem: 1) Cejzik (Pol.) 30 mtr. 92 cm. (nowy rekord).

Skok o tyczce: 1) Adamczak (A. Z. S.) Poznań 3 mtr. 43.5 cm. (lepszy od dawnego rekordu).

Poza konkursem Rzepka (AZS. Lwów) ustanawia nowy rekord polski w skoku o tyczce wspianym skokiem 3 mtr. 54 cm. Trzykrotne ataki jego na 3 mtr. 60 cm. kończą się niepowodzeniem.

ZWYCIĘSTWA NASZYCH KOLARZY W AMSTERDAMIE.

Trzech Polaków wchodzi do półfinału o mistrzostwo świata.

Według ostatnich telegramów nadeszłych z Amsterdamu, zawodnicy polscy startujący tam do zawodów o mistrzostwo kolarskie świata odnieśli cały szereg zwycięstw mimo nadzwyczaj ciężkiej konkurencji. Wyniki naszych kolarzy, mimo iż zawody w Amsterdamie trwają jeszcze w najgorsze, przechodzą nasze oczekiwania.

Z pośród kolarzy naszych Lazarzkiego, Szymczyka i Podgórskiego, najwięcej szans posiada Podgórski znajdujący się w świetnej formie. Na treningach w Amsterdamie osiąga on z Oschmela — jednym z najpoważniejszych kandydatów na mistrza świata, czasy niemal identyczne.

Dalszych wieści będziemy oczekiwać z niecierliwością.

Sekcja lekkoatletyczna L. K. S. Lechia urządza w czwartek 20 bm. wewnątrz-klubowe zawody lekkoatletyczne. Początek godz. 4-ta popołudniu. Boisko: Pohulanka. — Zgłoszenia na miejscu i nagrody w żetonach.

WYŚCIG DOOKOŁA WOJEWÓDZTWA WARSZAWSKIEGO.
Lange (WTC) pierwszy, Blicharski (Lwów) drugi.

Wyścig kolarski urządzony dookoła województwa Warszawskiego w trzech etapach, zakończył pełnią powodzenia, dostarczając organizatorom wiele potrzebnego materiału obserwacyjnego, jak należy urządzać podobne imprezy.

Sportowo wyścig przedstawiał się zupełnie udanie i odkrył nowy talent kolarski w osobie Ziembickiego z Brześcia, który zajął trzecie miejsce. Zwycięstwo dostało się Langemu, uchodzącemu dzisiaj za jednego z nawiązańszych naszych kolarzy. Drugi był lwowianin Blicharski (LTKM) — spełniając tem samem nasze nadzieje wyrażone przy ogłaszaniu projektów tego wyścigu. Trzeci Ziembicki, czwarty Gronczewski (WTC), piąty Chyłko (Kraków), szósty Popowski, siódmy Szenrok (Pabianice), ósmy Bartodziejski (WTC), dziewiąty Müller (Łódź).

Czas zwycięscy 28 godz. 23 min. 30 sek., Blicharski zużytkował 28 godz. 32 minut. Trasa wynosiła 650 kilometrów.

Nowe prawo małżeńskie w Czechosłowacji.

ZUPEŁNE RÓWNOUPRAWNIENIE MAŁŻONKI.

(L) Dzienniki praskie podają wiadomość o ratyfikowaniu przez rząd czeski nowego kodeksu prawa małżeńskiego i rodzinnego. Na podstawie nowej ustawy oboje małżonków są równouprawnieni, skutkiem czego ma nastąpić „uwolnienie kobiety z pod władzy mężczyzny“, która wynikała z gospodarczej zależności żony od męża.

Kodeks ustanawia, iż osoby, które zawarły umowę małżeńską, otrzymują **pełną wolność osobistą** i swobodę wyboru rodzaju pracy. Zmiana miejsca zamieszkania jednego z małżonków nie obowiązuje drugiego do towarzyszenia mu. Małżonek, uzyskany podczas wspólnego pożycia jest uważany za **wspólną własność obu małżonków w równej mierze.**

Gdy jedno z małżonków nie posiada niezbędnych środków do życia, albo jest niezdolne do pracy, wtedy druga strona jest obowiązana do utrzymywania go, względnie wspierania, o ile naturalnie, wedle sadowo-lekarskiego orzeczenia jest zdolną do tego. **Rozwód może nastąpić za zgodą obu stron**, jak również i na podstawie życzenia jednego z małżonków. Obowiązek utrzymywania dzieci spoczywa w równym stopniu na mężu i żonie. Dzieci są **zobowiązane utrzymywać rodziców**, na wypadek, gdy stana się oni niezdolni do pracy.

Popierajcie cele Towarzystwa Szkoły Ludowej.

Kurjer ekonomiczny.

ULGI DLA PILNYCH PODATNIKÓW.

Ministrstwo skarbu zarządziło w drodze ulgi i zachęty do wcześniejszego wpłacania zaległości podatkowych, aby podatnicy, którzy zapłacą przed 1 września br. zaległe podatki i należności stemplowe zostali zwolnieni od procentów karnych i kar za zwłokę i aby pobierano od nich tylko 1 procent miesięcznie za zwłokę. Ulga powyższa nie będzie przysługiwała tym, którzy nie uszczą zaległości do końca sierpnia br.

UDZIAŁ GRECJI W V. TARGACH WSCHODNICH.

Sprawa udziału Grecji w Targach Wschodnich przybrała bardzo pomyślny obrót. Przedstawiciele Rządu przyjęli odnośne propozycje nader przychylnie i obiecali swe poparcie. W prasie ateńskiej pojawił się szereg artykułów, które zachęcały sfery przemysłowe do wzięcia udziału w Targach. Rezultaty przedsięwziętej akcji są dodatnie. Kilkunastu kupców i przemysłowców greckich wyraziło gotowość wysłania swych eksponatów (rodzinki, tytoń, papierosy, oliwa, szmergel, dywany, wina i koniak) na Targi i postanowiło wydelegować przemysłowca polskiego w Atenach p. Aleksandra Ślodzińskiego do Lwowa celem urządzenia kolektywnej wystawy greckich produktów eksportowych.

LOTNICTWO POLSKIE NA TARGACH.

Rozwijający się powoli polski przemysł lotniczy wystąpi na tegorocznych Targach Wschodnich z inicjatywy i pod egidą Departamentu IV. Min. S. Wojsk. W pokazie samolotów na Targach polskich wezmą udział wszystkie wytwórnie polskie, a mianowicie firma Plage Laśkiewicz z Lublina, Wytwórnia „Samolot“ z Poznania i Podlaska Fabryka Samolotów.

Pierwszy pokaz powstającego do życia polskiego przemysłu lotniczego obudzi niewątpliwie na tegorocznych Targach Wschodnich zrozumiałe zainteresowanie.

—oo—

Bankructwa w Wiedniu. W lipcu br. ogłoszono w Wiedniu 47 bankructw, a 189 niewypłacalności.

UDZIAŁ INTENDENTURY WOJSKOWEJ W V. TARGACH WSCHODNICH.

Departament VII. Min. S. W. zapowiedział udział w V. Targach Wschodnich, zgłaszając jako eksponaty rysunki, wzory, opisy i modele. Wedle intencji Ministerstwa projektowana wystawa ma za zadanie przyczynić się do nawiązania przez Intendenturę ściślejszych stosunków z przemysłem krajowym.

GIEŁDA LWOWSKA.

Lwów, 18 sierpnia.

Akcje wykazywały na dzisiejszym zebraniu tendencję zniżkową. Zafiarowanie zwiększone, znacznie w niektórych papierach przewyższające popyt. Ruch naogół średni. Obniżyły się przedewszystkiem Browary (7.90), Chodorów (3.10), Chybie (3.90), Gazolina (1.—), Tespy (2.90) i Zieleniewski (10.80). Dla akcji bankowych, handlowych i papierów procentowych zapotrzebowania nie było. — Usposobienie wyczekujące.

GIEŁDA ZBOŻOWA.

Lwów, 18 sierpnia.

Na giełdzie skromne obroty w owsie po cenie znacznie niższej. W drodze egzekutywnej sprzedaży płacono za mąkę pszenną i węgierską „G. G.“ loco magazyn Lwów 9.50 dol. Zboża chlebowe w silnym zafiarowaniu przy słabym zainteresowaniu. Tendencja zniżkowa utrzymuje się nadal. Usposobienie wyczekujące.

Pszenica krajowa 24.00 — 25.00 zł. Żyto małopolskie 17.00 — 18.00 zł. Owies małopolski 16.00 — 17.00 zł. Ceny szacunkowe bez transakcji.

Kotowane: Browary 7.90. Chodorów 3.15, 3.20, 3.10. Chybie 4.—, 3.90. Lokomotywy 0.65. Gazolina 1.—, 1.05. Tosp 3.—, 2.90, 2.95, 3.05. Zieleniewski 10.80.

URZĘDOWE NOTOWANIA AKCYJNE NA GIEŁDZIE WARSZ.

Bank Spółek Zarobkowych 7.50. Nobel 1.07. Cegielski 0.29. Modrzewców 2.50. Pocisk 1.20. — Tendencja słaba.

AUSTRJACKI BANK NARODOWY ZAKUPIŁ ZŁOTO W ANGLJI.

Z Wiednia donoszą 15 bm.: Austriacki Bank Narodowy zakupił po raz pierwszy od jego istnienia sztaby złota w Anglii, a to za kwotę około trzy i pół miliona szylingów.

—oo—

Urzędowa Ceduła Giełdowa.

Z Giełdy Drzewnej w Bydgoszczy z dnia 13 sierpnia br.

Bloki sosnowe 40 i 50 m/m. grube 4—8 m. długie, zewnętrznie bez sęków i guzów, czyste transakcje 77.20, franco wagon stacja Białystok.

Sosnowe boczne deski, czyste, 20 i 26 m/m. dl. 2—8 m. 72.20, franco wagon stacja Białystok.

Sosnowe i świerkowe bale angielskie w przekrojach na żądanie kupującego dl. 10—20 stóp, niesortowane, I-III kl. 198 za sto, franco stacja Białystok.

Sosnowe bloki z kłoców odziomkowych, zewnętrznie czystych, w czubie od 30 cm. wwyż dl. 4—8 m., przecięt. długości 5.50 m. żądano 76, franco wagon stacja załadowania ca 100 km. półn. wschód od Warszawy

Dębowe podkłady wąskotorowe, długość 1.50 m., żądano 1.65 za sztukę franco wagon w rejonie Kowla.

Sosnowe podkłady wąskotorowe dl. 1.80 m., żądano 1.70, franco wagon stacja załad. w Poznańskim.

Sosnowe deski środkowe i czubkowe równoległe obrzynane długość 3—6 m. grubość 26, 30, 40 i 50 m/m., żądano 40, 44, 48 i 52 franco wagon stacja Białystok.

Papierówka świerkowa 13, w okolicy Wilna, Grodna, Lidy, Wilejki i Suwałek.

Sosnowe boczne deski bez sęka, 23, 26 i 30 m/m. czyste, suche bez pęknięć, ofiarowano 100, franco wagon granica polsko-niemiecka.

Kłocę osikowe, eksportowe, od 23 cm. w cieńszym końcu, dl. 1.20 m., 2 40 m. itd. ze skokiem 1.20 bez sęków ofiarowano 31.50, franco wagon stacja załadowania.

Olszyna w stanie okrągłym, od 25 cm. w cieńszym końcu wwyż ofiar. 50, franco wagon granica polsko-niemiecka.

Sosnowe szczapy opałowe, I i II kl. zdrowe, pełnowartość. żądano 10, franco wagon granica polsko-niemiecka.

Kantówka sosnowa, ciosana, 12/12 cm. długość od 4 m. ofiar. 35 franco wagon Warszawa.

Bale bukowe, 50, 65, 80 100 m/m, szerokość od 20—60 cm. dług. 3—7 m. zdrowe żądano 72, franco wagon Bydgoszcz.

Odpadki bukowe dla wędzarni żąd. 250 za 10 t. franco wagon Dziedzice.

—oo—

Z filatelistyki.

Znaczki poczty lotniczej.

Polska nawiązała połączenia lotnicze z bliższymi i dalszymi sąsiedziami i obecnie samoloty odbywają stałe podróże między stolicą naszego państwa, a stołecznymi miastami innych państw, jak z Bukaresztem przez Lwów, z Wiedniem przez Kraków (z lądowaniem w najbliższej przyszłości w Bernie Morawskim, jak tego Czechosłowacja się domaga), ostatnio zaś ze stolicą Danii — Kopenhagą, przesyła równocześnie na mocy układów z odnośnymi rządami także całą korespondencję dla wspomnianych krajów. W najbliższym tygodniu wyjdzie nawet nakładem generalnej dyrekcji pocztowej w Warszawie nowa seria polskich znaczków poczty lotniczej.

Poczta lotniczą otwarto ubiegłego tygodnia także jako pierwszą w Azji — w Siamie.

Otóż otwarcie komunikacji lotniczej w takim handlowym mieście jak Siam stanowi epokowy postęp w dobie ulepszenia komunikacji. Jak wiadomo bowiem w okolicach miasta tego rozwinięty jest w wielkim stopniu handel trzciną cukrową i innymi płodami południowymi. Otóż otwarcie linii lotniczej o długości 250 kilometrów, połączenie Siamu z Bangkokiem i przebywanie tej przestrzeni pełnej najgroźniejszych niebezpieczeństw dla życia w ciągu niespełna dwu godzin, należy do rzędu najsmielszych postępów! Nic też dziwnego, że przesyłki poczt., przeznaczone dla przewiezienia pierwszym lotem otrzymały pieczęć o prawdziwie egzotycznym wyglądzie: w czworobocznej ramce unosi się u góry ptak (w dialekcie angielskim „Krut“), u spodu zaś umieszczony jest napis głoskami siamskimi: Bangkok — siamska poczta lotnicza — i data wedle ka-

alendarza buddystycznego: 23 marca 2463 roku.

Cena listów przestanych tą pierwszą pocztą lotniczą, opatrzonych dopiero co opisaną pieczęcią doszła do 5000 złotych za jeden egzemplarz, a z pewnością namiętni filateliści w krótkim przeciągu czasu podwoją ją lub i potroją, byle tylko przyjąć w posiadanie tak już dziś rzadkiego okazu. Przewidzieli ten olbrzymi wzrost wartości niektórzy filateliści i handlarze marek i wysyłali pierwszy owym lotem po 200 i 300 listów pod swoim własnym adresem i w ciągu kilku — bo czterech godzin, które im poczta lotnicza z powrotem przywozła stali się bogaczami!

17-ty Powszechny Kongres esperantystów.

(W) Na kongresie esperantystów, obradującym w Genewie — Oltromare, naczelnik departamentu w ministerstwie oświecenia publicznego, oraz przedstawiciel szwajcarskiego rządu związkowego, po złożeniu sprawozdania z dotychczasowych wyników nauczania języka Esperanto w szkołach w Genewie — podał projekt, by zaproponować Radzie związkowej Zwolnienie oficjalnej międzynarodowej konferencji w sprawie natychmiastowego wprowadzenia języka Esperanto w programy szkolne.

Podczas kongresu odbyły się zebrania różnych sekcji, jak: lekarzy, nauczycieli języka Esperanto, kupców i agentów policji.

W Wielkim teatrze w Genewie odegrano w języku Esperanto dramat Edmunda Privat'a pt. „Génévire“ (Genevra), wykonawcami byli artyści i artystki teatru z Budapesztu i Norymbergii.

Afisz teatralny z przed lat 127.

Lwów, 18 sierpnia.

(*) Do zbioru licznych zabytków, jakie udało się dyr. Czołowskiemu wydobyć z posiadania prywatnego i pozyskać dla archiwum miejskiego, przybył w ostatnich czasach ozdobny afisz teatralny z r. 1798, unikat w swoim rodzaju. Tekst afisza wydrukowany w języku polskim i niemieckim rozpoczyna się od słów:

Za pozwoleniem zwierzchności. Dziś we środę to jest 24 stycznia 1798 Antrepriza Teatralna będzie miała honor dać na benefis J. Pana Józefa Elsnera kompozytora i t. d. (następują tytuły) z zawieszeniem wszelkiego abonamentu reprezen-

tację opery wielkiej heroiczno-komicznej we 2 aktach oryginalnie napisanej Herminia czyli Amazonki. Opera ta dana będzie zwyczajną sobie okazałością i t. d.

Afisz zdobi podobizna nieistniejącego dziś pałacu Wronowskich, gdzie odbywały się przedstawienia teatru pod dyrekcją Józefa Elsnera. Warto przytoczyć nierzwyczajnie niskie ceny miejsc: łoża pierwszego piętra 24 zł., łoża drugiego piętra 18 zł., parter 4 zł., galerja 2 zł., paradyś 1 zł. (1 zł. — 30 groszy).

Wykonano afisz na papierze tak pięknym i trwałym, jakim dziś nawet wytworne nieraz wydawnictwa pochwalić się nie mogą.

Miejski Teatr Wielki.

We środę 19 sierpnia 1925.

Początek o godzinie 7-30 wieczorem.

Gościenny występ Kazimierza Junoszy-Stępowskiego.

NOWOŚĆ!

NOWOŚĆ

UWODZICIEL

(„THE GREAT LOVER“)

Komedja romantyczna w 3-ach aktach przez Freda i Fanny Hatton.

Przekład dra Józefa Brodzkiego.

O S O B Y:

Mr. Stapleton, dyrektor opery w Nowym Jorku	Eugeniusz Kalinowski
Maestro Cereale, dyrektor operowy, wloch	Marjan Kopczyński
Dr. Müller, dyrygent Wagnerowskich oper	Stefan Szosland
Farnald, sekretarz dyrektora	Stanisław Posiadłowski
Ward, szef wydziału prasowego,	St. Lochman
Kurtag, inspicjent	Leonard Neumann
Karol Losseck, śpiewak Wagnerowski	Włodzimierz Nieprzewski
Van Straaten, tenor, holender,	Kazimierz Lewicki
Jean Paurel, baryton, wloch	K. Junosza-Stępowski
Carlo Sonino, baryton	Marjan Nawrocki
Posanski, bas, rosjanin	Antoni Szczepański
Pani Triller, sopranistka, śpiewaczka Wagnerowska	Marja Sieniawska
Giulia Sabbatina, primadonna	Janina Niemirycz
Ethel Waren, sopranistka	Hilda Skrzydłowska
Bianca Sonino, matka Carla Sonino	Janina Jankowska
Pani Van Ness) żony funkcjonariuszów	Eugenia Lorczyńska
Pani Schuyler) opery	Helena Nawrocka
Dr. Stetson, lekarz teatralny	Kazimierz Lewicki
Potter, służący Paurela	Henryk Czaki

Akt I. W gabinecie dyrektora opery w Nowym Jorku. — Akt II. W garderobie teatralnej Paurela. — Akt III. Salon w hotelu u Paurela.

Rzecz dzieje się współcześnie w Nowym Jorku.

W akcie II. arje z opery „Don Juan“ W. A. Mozarta odśpiewa p. Julian Kronik.

Reżyser: Gustaw Rasiński.

ZMIANA LOKALU.

Władysław Solik ma zaszczyt zawiadomić P. T. Klientelę, iż przeniósł swą pracownię futer przeszło 30 lat istniejącą do nowego lokalu przy ulicy Kurkowej 5/II. (vis a vis kościoła OO. Karmelitów).

Polecając się nadal łaskawym względom P. T. Klienteli i kreślę się
Z szacunkiem: 2309
WŁADYSŁAW SOLIK Lwów, ul. Kurkowa 5/II.

Kursa naukowe „WIEDZA“ pod osobistym kierown. prof. Bugusława Butrymowicza Kraków, Studencka 14.

- przyjmują na nowy rok szkolny 1925/26.
- Kursa** obejmują:
- 1) Kursa maturalne: gimnazjum klasyczne, humanistyczne, neohumanistyczne i matematyczno-przyrodnicze 1-letnie i 2-letnie.
 - 2) Kurs niższej szkoły średniej w zakresie 4-ch klas.
 - 3) Kurs seminarjum nauczycielskiego 1-letni i 2-letni.
 - 4) Kurs szkoły handlowej jednoroczny i półroczny.
 - 5) Analogiczne kursa pisemne wszystkich typów, zapomocą świeżo przez fachowych profesorów opracowanych skryptów, wskazówek i programów nauki, połączone zostały z kursami zbiorowymi w Krakowie i prowadzone są przez uczących na powyższych kursach profesorów szkół średnich równoległe z normalnym tokiem nauki tychże kursów.
- Na kursach „WIEDZA“ udzielają nauki tylko najwybitniejsze siły fachowe gimnazjów krakowskich od 5 do 6 ciu godzin dziennie.
- Spis gona profesorów do przejrzania w sekretariacie. Wszelkie potrzebne podręczniki do dyspozycji uczniów (enic). Dla wojskowych i inwalidów 25 procentopuu. Wszelkich informacji udziela się bezpłatnie. 1815

Bank Gospodarstwa Krajowego

CENTRALA w WARSZAWIE, KRÓLEWSKA 5, załatwia wszelkie operacje bankowe, przyjmuje gotówkę na: a) rachunki bieżące oprocentowane podług umowy; b) asygnaty kasowe płatne okazielowi, oprocentowane od 9 do 12 proc. w stosunku rocznym, zależnie od terminu wypowiedzenia i c) na książeczki oszczędnościowe — na 9 procent rocznie. Za zwrot wkładów oszczędnościowych i spłatę procentu gwarantuje Skarb Państwa. 2184

ODDZIAŁY: miejski Sienna 17, w Andrychowie, Białej (Bielsko), Białymstoku, Bydgoszczy, Cieszynie, Drohobyczu, Katowicach, Kołomyi, Krakowie, Lublinie, Lwowie, Łodzi, Oświęcimiu, Poznaniu, Przemyślu, Równem, Stanisławowie, Tarnowie, Wadowicach, Wilnie i Żywcu. Przedstawicielstwo w New-Yorku.

Przeciw importowi.

Kongregacja Kupiecka we Lwowie, ul. Czarnieckiego I. 1. zawiadamia, chętnych, a rozporządzających pewnym kapitałem ludzi, że celem stworzenia w kraju fabryczki batogów, rzemyków, sznurowadeł itp. masowych wyrobów skórzanych, może polecić ukwalifikowanego majstra-werkmistrza, który od wielu lat w Czechach taką fabryczkę prowadzi. Wzmiankowane powyżej wyroby skórzane mają wielki zbył w Polsce i sąsiednich krajach, a surowiec potrzebny jest w kraju. 2308

Zapisujcie się
do Ligi Obrony Powietrznej
Państwa.

Nauka i wychowanie.

STENOGRAFICZNY instytut. Warszawa, Mokotowska 39, wyczuca zainteresowane osoby (pilne, chętnie) listownie, bezpłatnie stenografji, celem rozpozszerechnienia tejże. 2177

Posady i prace.

BUCHALTER-KORESPONDENT (polsko-niemiecki) z dtnoletnią praktyką i pierwszorzędnymi referencjami, kwalifikujący się do reprezentacji biura, przyjmie posadę tylko w poważniejszym przedsiębiorstwie. Zgłoszenia do admin. „Kurjera Lwowskiego“ pod „Poważny“. 2235

APTEKA w Zabłociu koło Żywca poszukuje aspiranta (-tki) 2294

Mieszkania.

STUDENCI niższych klas, z dobrych domów, znajdują umieszczenie, troskliwa opieka zapewniona. Fortepian w domu. Zyblikiewicza 49 II. p. 2174

DWIE uczennice znajdują mieszkanie z utrzymaniem i opieką wiadomość ul. Piaskowa 25 I. p. 2307

Różne.

1 złoty każdą reperację złotniczą starannie wykonuje, Mandl, Kopernika 14. 2244

DNIA 11/4 1925 skradziono pieniądze oraz dowód osobisty wystawiony na nazwisko Popiuk Grzegorz Kuty nad Czeremoszem. 2302

UWAGA!

Czterdzieści złotych dziennie i więcej otrzymają inteligentni, energiczni w każdej miejscowości Rzeczypospolitej. Wyczerpujące informacje i druki wraz zprzesyłką 1 zł. Chyliński, Warszawa, skrzynka pocztowa 609. 2311

Popierajcie cele

Towarzystwa

Szkoły Ludowej.